

Arrest

nr. 157 256 van 27 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 november 2015.

Gelet op de beschikking van 9 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster vraagt voor de tweede maal asiel aan. De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 140 191 van 4 maart 2015 omdat er voor de door haar beweerde problemen interne bescherming voorhanden is.

2. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.1. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige tweede asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, met name problemen met haar echtgenoot en zijn familie, en voegt daaraan toe dat zij ook problemen vreest met haar eigen familie omdat zij hen lang in het ongewisse heeft gelaten over haar problemen.

Ter staving van haar huidige asielaanvraag legt verzoekster een informatiebundel neer, met daarin onder andere rapporten aangaande de situatie van de vrouw en huiselijk geweld in Albanië.

3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die aantonen dat de uitkomst van haar eerste asielaanvraag incorrect is en zij alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zo wordt vooreerst geen geloof gehecht aan haar beweerde vrees ten aanzien van haar familie en heeft zij bovendien wederom niet aannemelijk gemaakt dat zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door haar eigen autoriteiten voor haar beweerde problemen met zowel haar echtgenoot en zijn familie als met haar eigen familie.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien zij zich hoofdzakelijk beperkt tot het volharden in en herhalen van haar asielmotieven en tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De door verzoekster bijgebrachte informatie vermag de objectieve informatie van de commissaris-generaal, waaruit blijkt dat er in Albanië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen, niet in een ander daglicht te stellen. Zo uit deze informatie blijkt dat huiselijk geweld in Albanië een hardnekkig probleem blijft, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen, doch evenwel in dezelfde lijn liggen als de informatie van verweerder. Zo ontkent de commissaris-generaal deze problematiek niet, doch uit analyse van de beschikbare informatie blijkt dat er in Albanië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en dat de in Albanië aanwezige autoriteiten aldus redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 oktober 2015, verwijst verzoekende partij vooreerst naar de schriftelijke stukken van de procedure en stelt zij dat de analyse in het verzoekschrift over het gezag van gewijsde niet wordt betwist, doch dat rekening moet gehouden worden met de door haar ingediende nieuwe elementen. Verzoekende partij preciseert dat deze elementen aantonen dat de situatie in haar land van herkomst voor wat betreft de beoordeling van de bescherming niet correct werd ingeschat. Verzoekende partij stelt dat uit de door haar neergelegde informatie blijkt dat huiselijk geweld geen individueel probleem is, maar wel een nationaal probleem. Ter ondersteuning van haar argument verwijst verzoekende partij naar een arrest van de Raad nr. 45 742 van 30 juni 2010 waarin wordt gesteld dat er voor huiselijk geweld internationale bescherming moet geboden worden. Verzoekende partij herhaalt dat de rapporten waarnaar zij verwijst bevestigen dat de situatie niet is veranderd. Verzoekende partij besluit dat de feiten niet worden betwist in de eerste asielaanvraag (nr. 140 191 van 4 maart 2015), maar louter wordt gesteld dat verzoekende partij de mogelijkheid heeft om bescherming te krijgen van haar autoriteiten, wat niet het geval is zoals blijkt uit de informatie gelet op de corruptie en het feit dat huiselijk geweld een nationaal probleem is.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat de feiten niet werden betwist in haar eerste asielaanvraag ('s Raads arrest nr. 140 191 van 4 maart 2015), maar louter wordt gesteld dat zij de mogelijkheid heeft om bescherming te krijgen van haar autoriteiten, doch dat dit niet het geval is, zoals volgens haar blijkt uit de informatie gelet op de corruptie en het feit dat huiselijk geweld een nationaal probleem is, wijst de Raad op hetgeen in dit verband, en in het bijzonder aangaande de door verzoekende partij aangebrachte informatiebundel, in de beschikking wordt gesteld, met name: *"De door verzoekster bijgebrachte informatie vermag de objectieve informatie van de commissaris-generaal, waaruit blijkt dat er in Albanië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen, niet in een ander daglicht te stellen. Zo uit deze informatie blijkt dat huiselijk geweld in Albanië een hardnekkig probleem blijft, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat de*

gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen, doch evenwel in dezelfde lijn liggen als de informatie van verweerder. Zo ontkent de commissaris-generaal deze problematiek niet, doch uit analyse van de beschikbare informatie blijkt dat er in Albanië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en dat de in Albanië aanwezige autoriteiten aldus redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen.”

Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze vaststelling en zij werpt er geen ander licht op. Zoals blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier alsook deze door verzoekende partij aangebracht welke aansluit bij de informatie van de commissaris-generaal, blijft huiselijk geweld in Albanië een hardnekkig en nationaal probleem, doch uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt, en verzoekende partij haar informatie plaatst deze niet in een ander daglicht, noch brengt verzoekende partij voor het overige concrete en objectieve elementen aan die het tegendeel zouden aantonen, dat de in Albanië aanwezige autoriteiten redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekende partij zegt te vrezen. Verzoekende partij gaat er ook aan voorbij dat uit haar verklaringen en het arrest naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag duidelijk blijkt dat zij nooit een klacht heeft ingediend bij de politie omwille van huiselijk geweld.

Betreffende verzoekende partij haar verwijzing naar een welbepaald arrest van de Raad van 30 juni 2010, wijst de Raad erop dat dit een individueel geval betreft en verzoekende partij niet aantoont dat zij in dezelfde situatie is noch aantoont dat de situatie in 2015 dezelfde is als in 2010. Elke asielaanvraag dient bovendien op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden, hetgeen *in casu* geschiedt.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot enkele algemene stellingen, o.a. als zouden de rapporten waar zij naar verwijst bevestigen dat de situatie niet veranderd is, en algemene opmerkingen, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 27 oktober 2015 opgenomen grond.

Verzoekende partij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS